

Kadın Aktivizminin Dönüştürücü Gücü: Ahed Tamimi Örneği

Ahmet ELNUR
Süleyman Demirel Üniversitesi
ahmetelnur@gmail.com
ORCID ID: 0000-0002-3287-535X

Araştırma Makalesi

DOI: 10.31592/aeusbed.1601752

Geliş Tarihi: 15.12.2024

Revize Tarihi: 07.02.2025

Kabul Tarihi: 16.02.2025

Atıf Bilgisi

Elnur, A. (2025). Kadın aktivizminin dönüştürücü gücü: Ahed Tamimi örneği. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11(Özel Sayı), 477-496.

ÖZ

Bu çalışma, Ahed Tamimi'nin deneyimlerinin Feminist Duruş Noktası Teorisi ve kesişimsellik bağlamında incelenmesi suretiyle, Filistinli genç kadınların direniş süreçlerindeki rolünün açıklanmasını amaçlamaktadır. Niteliksel içerik çözümlemesinden yararlanılarak, Tamimi'nin "They Called Me a Lioness: A Palestinian Girl's Fight for Freedom" (Bana Dişi Aslan Derler: Filistinli Bir Kızın Özgürlük Mücadelesi) adlı anı kitabının metinsel içeriği üzerinden direniş süreçlerindeki; toplumsal cinsiyet dinamikleri, gençlik aktivizmi, aile ve toplum rolleri, beden politikaları ve hapisane deneyimleri konuları tümevarımsal olarak incelenmiştir. Söz konusu metinsel içeriklerin sistematik analizi sonucunda; "baskıya karşı bedensel direniş", "kuşaklararası bilgi aktarımı", "sürekli baskı altında büyümek" ve "sınırların ötesinde umut ve direniş" olmak üzere dört tema ortaya çıkmıştır. Çalışmanın bulguları, Tamimi'nin askeri otoriteye karşı gösterdiği fiziksel ve sözlü direniş sayesinde geleneksel pasif kadın imgesini bertaraf ederek kadınların güçlendirilmesi açısından önemli rol üstlendiğini göstermektedir. Kuşaklararası bilgi aktarımı ve aile üyelerinin direniş süreçlerinde doğrudan yer almaları, kolektif hafızanın canlı tutulması ve direnişin sürekliliğinin sağlanması açısından önem taşımaktadır. Tamimi'nin deneyimleri, baskı ve militarizasyonun gençlerin yaşamları üzerindeki derin etkilerini örneklemektedir. Uluslararası dayanışma ve eğitime yapılan vurgu, Filistin direnişinin küresel boyutuna işaret etmekte ve daha umutlu bir gelecek tasavvurunu ortaya koymaktadır. Bu çalışma, genç kadınların toplumsal değişim süreçlerinde, özellikle direniş hareketlerindeki çok boyutlu rollerinin anlaşılmasına katkıda bulunmakta ve benzeri süreçlerin analizinde kesişimselliğin önemini vurgulamaktadır. Bununla birlikte, Filistinli genç kadınların aktivizminin dönüştürücü gücüne dair kapsamlı bir bakış açısı sunulmakta ve baskı bağlamlarında toplumsal cinsiyet, yaş ve ulusal mücadelenin birbiriyle bağlantılı dinamiklerine dair anlayışın genişletilmesi sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ahed Tamimi, feminist duruş noktası teorisi, kadın aktivizmi, kesişimsellik, toplumsal cinsiyet.

The Transformative Power of Women's Activism: The Case of Ahed Tamimi

ABSTRACT

This study aims to analyze the experiences of Ahed Tamimi through the lens of feminist standpoint theory and intersectionality in order to highlight the active role of young Palestinian women in resistance processes. Using a qualitative content analysis of Tamimi's memoir "They Called Me a Lioness: A Palestinian Girl's Fight for Freedom," an inductive analysis of themes including gender dynamics in resistance, youth activism, family and community roles, body politics, and prison experiences was conducted. The analysis identified four key themes: "embodied resistance against oppression," "intergenerational transmission of knowledge," "growing up under continuous oppression," and "hope and resistance across borders." The findings of the study reveal the crucial role of Tamimi's physical and verbal resistance against the military authority in terms of women's empowerment by overcoming the traditional image of a passive woman. The intergenerational transmission of knowledge and the active participation of family members in the resistance keep the collective memory alive and ensure the continuity of the resistance. Furthermore, Tamimi's experiences illustrate the profound impact of oppression and militarization on the lives of the youth. The emphasis on international solidarity and education reflects the global dimension of Palestinian resistance and reveals a vision for a more hopeful future. This study contributes to shedding light on the multidimensional contributions of young women to resistance movements in processes of social change and emphasizes the importance of intersectionality in analyzing such dynamics. It provides a comprehensive insight into the transformative power of young Palestinian women's activism and broadens the understanding of the interconnected dynamics of gender, age, and national struggle in contexts of oppression.

Keywords: Ahed Tamimi, feminist standpoint theory, intersectionality, gender, women's activism

Giriş

Filistinli kadınların direnişi, tarihsel süreç içinde önemli dönüşümler geçirerek, kurtuluş mücadelesindeki destekleyici rollerden daha etkin ve belirleyici bir konuma evrilmiştir. Kadınlar, düzenledikleri gösteriler ve isyanda yer alan erkeklere sağladıkları lojistik destek aracılığıyla 1936-1939 yıllarında gerçekleşen Arap isyanına katılım göstermişlerdir (Peteet, 1991). Birinci İntifada'dan (1987-1993) beri, kadın komitelerinin sivil temelli direnişin harekete geçirilmesi ve sivil toplum hizmetlerinin yerine getirilmesi noktasında önemli rol üstlenmeleri, siyasi katılım süreçlerine doğru geçişin göstergelerindendir (Jad, 2018; Johnson ve Kuttab, 2001). Genç kadınlar hem dış baskı unsurları hem de geleneksel toplumsal cinsiyet normlarına meydan okuyarak bu hareketlerin ön saflarında yer almışlardır (Abdallah, 2022; Augustin, 1992). Bu bağlamda kadınların sorun ve taleplerini gündeme taşıyabilecekleri bir alan sunan İntifada, toplumsal yapı içerisindeki konumlarının yeniden değerlendirilmesine katkıda bulunmuştur.

Ahed Tamimi, İsrail askerlerine karşı direnişte üstlendiği rol nedeniyle, özellikle uluslararası alanda dikkat çeken meydan okuma eylemleriyle bilinen Filistinli genç kadın aktivisttir. 2001 yılında Batı Şeria'nın Nabi Salih köyünde doğan Tamimi, 2017 yılının Aralık ayında evinin önünde İsrail askerlerine karşı direnirken görüntülediği olayın ardından Filistin direnişinin sembollerinden biri haline gelmiştir (Williams, 2020). Onun eylemleri, Filistinli genç kadınların direnişinin günümüzdeki durumuna örnek teşkil etmekte, bu noktada direnç ve seslerinin duyulması için dijital medya araçlarının kullanımı gibi unsurları öne çıkararak Filistinli kadınların aktivizminin genel bağlamıyla örtüşmektedir (Abu-Rub, 2020; Richter-Devroe, 2018; Shalhoub-Kevorkian, 2015). Tamimi'nin deneyimleri, genç kadınların Filistin direnişinin şekillendirilmesinde oynadıkları büyük rolün altını çizmekle birlikte kadın aktivizmi geleneğinin sürekliliğini yansıtmaktadır (Kuttab, 2008). Bu dönüşüm süreci, süregelen özgürlük ve adalet arayışında kadınların, özellikle de gençlerin kilit önemini açıkça ortaya koymaktadır.

Gençlerin, bilhassa genç kadınların direniş hareketlerine katılım biçimlerinin incelenmesi, günümüzdeki toplumsal ve siyasi değişim dinamiklerinin anlaşılması açısından önem ifade etmektedir. Daha önce bahsedildiği üzere genç kadınların, dış baskı unsurları ve içsel ataerkil normlara meydan okuyarak aktivizmin sınırlarını yeniden şekillendirmeleri, siyasi mücadele süreçlerine ilişkin daha farklı bakış açılarının oluşmasını mümkün kılmaktadır (Richter-Devroe, 2018). Nazzal, Stringfellow ve Maclean (2023), kadın aktivistlerin birbirleriyle keşiflenen çeşitli baskı mekanizmalarıyla karşı karşıya kalmalarına rağmen, toplumsal normlar ve sömürgeci yapılara meydan okuyan karşı-hegemonik örgütlenme faaliyetlerini sürdürdüklerini ortaya koymaktadırlar. Bu çift yönlü mücadele durumu, genç kadınların seslerini duyurmak ve toplumsal desteği harekete geçirmek için sosyal medya platformlarından yararlanarak yerel ve küresel aktivizm arasında bağlantı kurma çabalarında açıkça görülmektedir.

Yaş ve toplumsal cinsiyet arasındaki kesişimsellik, genç kadınların toplumsal beklentileri karşılama çabası içindeyken de siyasi eylemliliklerini ortaya koydukları direniş biçimlerini önemli ölçüde şekillendirmektedir (Jad, 2018). Söz konusu ikili konumları, kadınların daha geniş kapsamlı ulusal kurtuluş mücadelesi süreçleri içinde toplumsal cinsiyet eşitliği meselelerini de ele almalarını olanaklı kılmaktadır (Hammami, 1990). Genç kadınların aktivizmlerinin incelenmesi, gençlerin öncülük ettiği hareketlerin geleneksel direniş paradigmalarını dönüştürerek daha katılımcı bir toplumsal değişimin nasıl teşvik edilebileceği konusunda önemli bilgiler sunmaktadır (Terriquez, Brenes ve Lopez, 2018). Bununla birlikte, genç kadın aktivistlerin bu hareketlere katkılarının anlaşılması, çoklu kimliklerin katılım biçimlerini öne çıkararak siyasi hareketlerde kesişimselliğin önemini ortaya koymaktadır (Abu-Lughod, 2013). Nitekim genç kadınların aktivizmine odaklanılması, direniş söylemini zenginleştirmekle birlikte, toplumların daha eşitlikçi hale getirilmesi konusunda üstlendikleri kilit rolü de gözler önüne sermektedir.

Tamimi'nin kişisel deneyimleri, gündelik hayatın militarizasyonu nedeniyle çatışmaların gençler, özellikle kadınlar üzerindeki etkileri gibi daha geniş toplumsal sonuçlarını yansıtmaktadır (Gluck, 1995; Shalhoub-Kevorkian, 2019). Bu deneyimler üzerinden şekillenen aktivizm, genç

kadınların siyasal mücadele içinde yer alma biçimlerinin ötekileştirildiği egemen anlatılara meydan okumakta ve direniş dinamiklerinin anlaşılması açısından kesişimselliğin önemini öne çıkarmaktadır. Ben Shitrit (2013), kadın aktivizminin ataerkil toplumlarda kadınların siyasal katılımını teşvik eden özgürleştirici anlatılar sunabileceğinin altını çizmektedir. Bu bakış açısı, Tamimi'nin aktivizminin sadece dışsal baskıyla değil, aynı zamanda içsel toplumsal beklentilerle de yüzleştiği, kadınların direniş hareketlerindeki rollerine ilişkin söylemi yeniden şekillendirdiği deneyimleriyle örtüşmektedir. Öte yandan Richter-Devroe (2018), Filistinli kadınların siyasal katılım biçimlerinin çeşitliliğini vurgulayarak aktivizmlerinin açık ve gizli stratejileri kapsadığını belirtmektedir. Bu karmaşık durum, Tamimi'nin direncini ve genç kadınların özgürleşme yönündeki kolektif çabalarını ortaya koyan anlatılarına da yansımaktadır. Bu bağlamda Tamimi'nin anlatıları hem bireysel direncin hem de özgürleşmeye yönelik kolektif çabaların belgelenmesi suretiyle gençlerin öncülüğündeki aktivizmin dönüştürücü potansiyelini açığa çıkarmaktadır.

Tamimi'nin deneyimleri, genç kadınların siyasal mücadele süreçlerinde karşılaştıkları siyasal eylemlilikler ve toplumsal normlar arasındaki karmaşık dinamiklerin daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Tamimi'nin deneyimlerinin toplumsal cinsiyet ve kesişimsellik bağlamında çözümlenmesi suretiyle kişisel hikâyesinin toplumsal dinamikleri yansıtmaya biçimlerinin keşfedilmesidir. Söz konusu deneyimlerin yer aldığı anılar, egemen toplumsal baskı unsurlarıyla karşı karşıya kalan genç kadın aktivistlerin hayatlarında karşılaştıkları sorunların açıklanması doğrultusunda önemli bir veri kaynağı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu noktada Tamimi'nin kişisel hikâyesinin derinlemesine incelenmesi, toplumsal cinsiyet ve kesişimselliğin direniş hareketlerine katılım biçimleri üzerindeki etkilerinin açığa çıkarılmasını, toplumsal değişim süreçlerinde genç kadınların üstlendikleri rolün önemini anlaşılmasını mümkün kılmaktadır.

Feminist Duruş Noktası Teorisi, 1970'lerin sonu ve 1980'lerin başında, Dorothy Smith, Nancy Hartsock ve Sandra Harding gibi feminist teorisyenler tarafından temeli atılmış, kadınlar ve erkekler arasındaki politik ilişkilerin anlaşılması noktasında kadınların deneyimlerine odaklanılmasının önceliklendirildiği epistemolojik bir yaklaşımdır (Ramazanoglu ve Holland, 2002; Ratlif, 2006). Bilimsel araştırmalarda nesnellik ve tarafsızlık iddialarını sorgulayan bu yaklaşım, bilgi üretiminde toplumsal konumun etkisinin altını çizmekte, baskıcı yapıların daha iyi çözümlenmesi ve dönüştürülmesi açısından kadınların ötekileştirilmiş konumlarının dikkate alınması gerekliliğini öne çıkarmaktadır (Harding, 1991). Bu bağlamda geleneksel olarak erkek egemen bilgi sistemlerinin dışında kalan kadın deneyimlerinin görünür kılınması sağlanarak, alternatif bilgi üretimi alanının mümkünlüğü tartışmaya açılmaktadır (Hartsock, 1997; Smith, 1987). Bilgi üretim süreçlerinin egemen gruplar tarafından şekillendirildiğine dair bu bakış açısı; kadınlar, etnik azınlıklar vd. ötekileştirilen grupların seslerinin duyurulmasına olanak sağlamakta, böylece baskı mekanizmalarının derinlemesine anlaşılmasına zemin oluşturmaktadır (Collins, 1997). Tamimi'nin baskıcı yapıları anlamlandırma, bu yapıları meydan okuma konusunda yaşadığı deneyimlerin taşıdığı önemin üzerinde durmak suretiyle bu teori, genç kadın aktivist olarak onun bakış açısının derinlemesine çözümlenmesi için önemli bir çerçeve sunmaktadır (Harding, 2004). Bu teori, ötekileştirilmiş bireylerin güç ilişkilerine dair kendilerine özgü bakış açılarına sahip olduğunu öne sürmekteyken, Tamimi örneğinde söz konusu bakış açısının toplumsal cinsiyet, yaş ve ulusal mücadelenin kesişime noktasında konumlanmış olduğu görülmektedir (Hartsock, 2004).

Baskı ve ayrıcalığın çok yönlü yapısının kabulü; ırk, sınıf, toplumsal cinsiyet, cinsellik, etnik köken, yaş, yapabilirlik ve milliyet arasındaki karmaşık etkileşimlerin kesişimsellik çerçevesinde ele alınması sayesinde, toplumsal eşitsizliklerin incelenmesi ve ötekileştirilmiş bireyler için sosyal adaletin sağlanmasına yönelik daha kapsamlı bir bakış açısı geliştirilmesine olanak tanımaktadır (Collins, 2015; Ramsay, 2014). Choo ve Ferree'nin (2010) vurguladığı üzere kesişimsellik, farklı toplumsal kimliklerin karşılıklı etkileşim içinde ötekileştirme ve güçlendirme deneyimlerini şekillendirme biçimlerinin derinlemesine incelenmesine olanak tanımaktadır. Kesişimsellik, Tamimi'nin karşılaştığı baskı biçimlerinin "genç", "kadın" ve "Filistinli" kimlikleri üzerinden incelemesini sağlayarak, yaşadığı kesişimsel deneyimlerin çok boyutlu yapısını açığa çıkarmaktadır (Crenshaw, 1991). Bu bakış açısı sayesinde, Tamimi'nin aktivizminin siyasal direniş boyutuyla birlikte, toplumsal cinsiyet ve yaş ile ilişkili toplumsal normlara meydan okuma biçimlerinin anlaşılması da

olanaklı hale gelmektedir (Bilge, 2010; Collins, 2000). Postkolonyal feminizm ise sömürgecilik sonrası toplumlarda kadınların yaşadığı çoklu baskı biçimlerini (ırk, sınıf, cinsiyet, etnisite vb.) analiz eden, Batı merkezci feminist söylemleri eleştiren ve Batılı olmayan kadınların deneyimlerini görünür kılarak evrensel kadınlık kavramını sorgulayan, yerel bağlamların önemini vurgulayan bir teorik yaklaşımdır (Hooks, 1989; Mohanty, 1984; Spivak, 1988). Postkolonyal feministler, sömürgeci yapıların kadınlar üzerindeki kalıcı sonuçlarını incelerken, sömürgeci pratiklerle birlikte yerel ataerkil yapıları eleştirmekte, kadınların kurtuluşunun ancak çoklu kimliklerin ve tarihsel süreçlerin kesişimsel bir analiziyle mümkün olabileceğini savunmaktadırlar (McClintock, 1995; Narayan, 1997). Eleştirel ırk teorisi ve postkolonyal feminizm; sömürgecilik, ırkçılık ve ataerkilliğin iç içe geçmiş doğasının Tamimi'nin deneyimlerini nasıl biçimlendirdiğine odaklanılmasını sağlamaktadır (Mohanty, 2003; Spivak, 1988). Bu kuramsal yaklaşımlar, Tamimi'nin anlatılarının derinlemesine analiz edilmesini mümkün kılarak kişisel mücadelesinin sosyopolitik açıdan değerlendirilebilmesini sağlamaktadır. Özetle Feminist Duruş Noktası Teorisi ve kesişimselliğin bir araya getirilmesi, Tamimi'nin direniş ve aktivizminin çok yönlü yapısını incelemek için kapsamlı bir çerçeve sunmaktadır.

Yöntem

Araştırma Deseni

Ahed Tamimi'nin kişisel anlatıları ve deneyimlerinin metinsel içeriklerden yararlanılarak incelendiği bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden doküman analizi deseni kullanılmıştır. Bu araştırma tasarımı, Feminist Duruş Noktası Teorisi ve kesişimsellik bağlamında metinsel verilerin derinlemesine çözümlenmesine olanak sağlaması nedeniyle tercih edilmiştir. Doküman analizi deseni, belirli olgu ve olaylar hakkında bilgi içeren yazılı metinlerin sistematik bir şekilde incelenmesini sağlarken, ayrıntılı incelemelere olanak tanıdığı için oldukça işlevseldir (Bowen, 2009; Yıldırım ve Şimşek, 2011). Bu çalışmada söz konusu desenin tercih edilmesinin nedeni, çalışmanın veri kaynağını oluşturan eser üzerinde derinlemesine inceleme yapma imkânı sunmasıdır.

Çalışmanın Veri Kaynağı

Ahed Tamimi'nin anılarının yer aldığı, 2022 yılında Ahed Tamimi ve Dena Takruri tarafından kaleme alınmış olan "*They Called Me a Lioness: A Palestinian Girl's Fight for Freedom*" (*Bana Dişi Aslan Derler: Filistinli Bir Kızın Özgürlük Mücadelesi*) kitabının metinsel içeriği, bu çalışmanın birincil veri kaynağını oluşturmaktadır. Söz konusu anı kitabı, Tamimi'nin Filistinli genç kadın aktivist olarak yaşadıklarını ilk ağızdan aktarmaktadır. Anılar, daha geniş sosyal bağlamlar çerçevesinde bireysel deneyimlerin karmaşık yönlerinin anlaşılması noktasında son derece zengin niteliksel veriler sunmaktadır (DeYoung, 2017; Okay ve Balçıklan, 2024). Çalışma kapsamında Tamimi'nin anlatılarına başvurulması, kadınların sesleri ve deneyimlerinin önceliklendirilmesinin birincil konuma sahip olduğu feminist araştırmalarda kilit yere sahip olan kadın bakış açısından etkili bir şekilde yararlanılmasını mümkün kılmaktadır (Collins, 2000; Hesse-Biber, 2014).

Verilerin Toplanması ve Analizi

Niteliksel içerik çözümlemesi, metinsel içeriklerde yer alan örüntü ve temaların sistematik bir yaklaşımla yorumlanması açısından oldukça işlevsel bir yöntemdir (Elo ve Kyngäs, 2008). Bu yöntem, araştırmacıların kişisel anlatılar ve deneyimleri inceleyerek karmaşık sosyal olguları anlamalarına olanak tanımaktadır (Schreier, 2012). Niteliksel içerik çözümlemesi, yaşanmış deneyimlerin detaylı bir şekilde yorumlanmasına olanak tanımasından dolayı Tamimi'nin anlatılarındaki tema ve örüntülerin keşfedilmesi açısından oldukça işlevseldir (Harding, 2004; Krippendorff, 2018). Bu noktada veri analizi sürecinde, metinsel içeriklerin sistematik bir şekilde incelenmesinin sağlanması için Mayring'in (2000) tümevarımsal kategori geliştirme adımları modeli, çalışmanın amacı doğrultusunda uyarlanarak uygulanmıştır. Öncelikle, anlatının içeriği ve bağlamına aşinalık kazanmak adına metinsel veriler, MAXQDA Analytics Pro 2024 programına aktarıldıktan sonra satır satır okunmuştur. Çalışmanın kuramsal çerçevesi doğrultusunda açık kodlama yapılarak ilk kodlara ulaşılmış, böylece metinlerde yer alan önemli kavram ve kategorilerin belirlenmesi için zemin

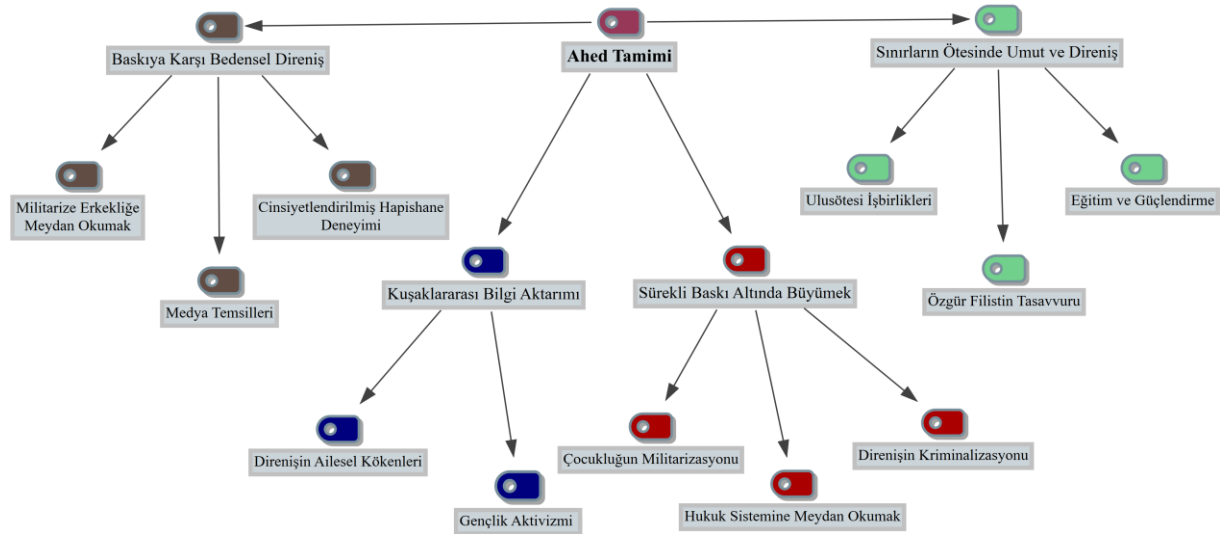
oluşturulmuştur (Elo ve Kyngäs, 2008). Daha sonra kodlar; kategoriler ve temaların ortaya çıkarılması için döngüsel bir şekilde gözden geçirilerek rafine edilmiş, temaların verileri kapsayıcı bir şekilde temsil etmeleri sağlanarak analizin güven duyulabilirliği artırılmıştır (Graneheim ve Lundman, 2004; Schreier, 2012). Son olarak, temaların aktivizmle ilgili sosyopolitik söylemleri yansıtma biçimlerinin anlaşılması doğrultusunda bulgular sentezlenerek, Tamimi'nin bireysel deneyimlerinin Feminist Duruş Noktası Teorisi ve kesişimsellik bağlamında çözümlenmesi sağlanmıştır. Çalışmanın dilbilimsel bütünlüğünün sağlanması açısından ise metinsel içeriklerde İngilizce yer alan Tamimi'nin ifadeleri, Türkçeye çevrilerek birebir alıntılar şeklinde verilmiştir.

Araştırma Etiği

Veri kaynağı olarak kamuya açık şekilde yayınlanmış materyallerin kullanıldığı bu çalışma, analiz sırasında veri kaynağının metinsel bütünlüğünü koruyarak ve araştırma sürecinin şeffaf bir şekilde raporlanmasını sağlayarak araştırma etiği ilkelerine bağlı kalmıştır. Çalışmada ikincil veriler kullanıldığından etik kurulu izni alınmamıştır.

Bulgular

MAXQDA Analytics Pro 2024 programı kullanılarak, tümevarımsal bir şekilde gerçekleştirilen niteliksel içerik çözümlemesi sonucunda; "baskıya karşı bedensel direniş", "kuşaklararası bilgi aktarımı", "sürekli baskı altında büyümek" ve "sınırların ötesinde umut ve direniş" olmak üzere dört tema (Şekil 1) karşımıza çıkmaktadır.

Şekil 1. Ahed Tamimi'nin Aktivizm Deneyimlerine İlişkin Temalar ve Kategoriler

Baskıya Karşı Bedensel Direniş

Bir genç kadın ile silahlı askerler arasındaki güç eşitsizliğine rağmen Tamimi'nin bedenini bir kalkan gibi kullanarak askerlerle fiziksel olarak yüzleşmesi, direniş motivasyonunu gözler önüne sermektedir. "Eldivenli yanık elimle bir tanesini ittim. Kuzenim Nour da bana katıldı ve kendi cep telefonunu çıkarıp çekim yaptı. Askerlere gitmeleri için bağırıma devam ettim ve onları iterek uzaklaştırmaya çalıştım." ifadesinde görüldüğü üzere Tamimi, askeri otoriteye fiziksel olarak meydan okumakta, söz konusu otorite tarafından sindirilmeyi reddetmektedir. Onun askerlere sözlü olarak meydan okumasının da aynı derecede güçlü olması, "Sizden korkmuyorum! Sırf çelik yelek giydiğiniz ve elinizde silah olduğu için Filistinlileri korkuttuğunuzu mu sanıyorsunuz? Korkutamazsınız!" ifadelerinde somut bir şekilde görülmektedir. Fiziksel ve sözlü şekilde gerçekleşen bu yüzleşme, ataerkil ve sömürgeci düzenlerde geleneksel bir şekilde kurgulanan, kadınların edilgen ve itaatkâr olarak konumlandırıldığı pasif kadın imgesini saf dışı bırakmaktadır (Mahmood, 2006; Sharifi, 2018).

"Yokuştan benim bulunduğum yere, yani aşağıya iner inmez kollarımı gövdesine doladım ve ona olabildiğince sıkıca sarıldım. Daha önceki yürüyüşlerimizden birinde zaten tutuklanmıştı, onu bu durumla tekrar karşılaşmaktan korumak istedim." ifadelerinde aktardığı, aktivist arkadaşının tutuklanmasını önlemek için yaptığı eylem, askerlerin bireyleri denetleme ve etkisiz hale getirme girişimlerine karşı meydan okuma eylemine dönüşmektedir. Şiddet ve tahakküm temelinde şekillenen bir erkeklik biçimini ifade eden militarize erkeklik, askeri otoritenin sürdürülebilirliğini sağlayan, geleneksel erkeklik normlarını yeniden üreten bir yapı olarak işlev görmektedir (Enloe, 2000; Houge, 2014). Tamimi, eylemleri aracılığıyla sadece askeri otoriteye değil, aynı zamanda onun temelini oluşturan militarize erkeklik kavramına da meydan okumaktadır.

Egemen ideolojinin sürekliliğini sağlayan baskı ve ideoloji aygıtları, iktidarın toplumsal kontrolü sağlamak amacıyla kullandığı, bireylerin davranışları ve düşüncelerini disipline eden mekanizmaları ifade etmektedir (Althusser, 2000; Foucault, 2006). Tamimi'nin anlatıları, baskı ve ideoloji aygıtları tarafından sürekli bir şekilde gözetlendiğinin farkında olduğunu göstermektedir. Bu sürekli gözetim altında olma hissini "*Mahremiyetimin olmadığını hissediyorum. Yukarıda, tavanın karşılıklı iki köşesinde, tam bana dönük kameralar görüyorum.*" ifadeleriyle aktarmaktadır. İktidarın bireyler üzerindeki kontrolünü sürekli ve her yerde var olan gözetim mekanizmalarıyla sağlaması, gözetim toplumu kavramıyla açıklanmaktadır (Foucault, 2006; Lyon, 2001). Bu gözetim durumu, hapishane duvarlarının ötesine, günlük yaşam alanlarına kadar uzanmaktadır: "*Askerler sık sık kimlik kartlarımızı görmek istiyorlardı... kendi evlerimizde olmamıza rağmen.*" Öte yandan sosyal medyanın temsil gücünün de altı çizilmektedir: "*Askerlere karşı direniş gösterdiğimin yer aldığı görüntüler, internette viral oldu. Dünyanın dört bir yanındaki insanlar, küçük, sarışın bir Filistinli kızın, kendisinden en az bir metre daha uzun, tam teçhizatlı İsrail askerlerine meydan okuyarak küçük yumruklarını savurduğu görüntünün büyüüne kapıldı.*" Medya, iktidarın egemen ideolojisini yaymak ve meşrulaştırmak amacıyla işleyen bir ideolojik aygıt olarak, bireylerin düşünce ve davranışlarını şekillendiren bir rol üstlenmektedir (Althusser, 2000; Heck, 1980). Bu süreçte iktidarın çıkarları doğrultusunda bir anlatı inşa eden medya araçları, bu anlatıyı toplumsal bilinç düzeyine yerleştirmektedir. Medyada Tamimi'nin kimliğinin dikotomik bir biçimde, "*terörist*" veya "*dişi aslan*" şeklinde inşası, kamusal imajına ilişkin karmaşıklığı ortaya koymakta, bakışların hem öznesi hem de nesnesi haline geldiğini, medyanın anlatısını güçlendirmekle birlikte çarpıtabildiğini de gözler önüne sermektedir.

Toplumsal cinsiyet rollerinin yeniden üretildiği ve kadın bedeninin disipline edildiği mekanlar olarak işlev gören hapishanelerde; mahremiyet yok sayılmakta, bedensel kontrol ve psikolojik baskı yoluyla kadınların direnişlerinin zayıflatılması suretiyle ataerkil iktidarın sürekliliğinin sağlanması hedeflenmektedir (Britton, 2003; Davis, 2003). Hapishane deneyimlerinin cinsiyetlendirilmiş yapısı, Tamimi'nin anlatılarında belirgin bir şekilde dikkat çekmektedir. Bu noktada "*Hücremden çıkarıldım ve üç kadın gardiyanla birlikte küçük bir odaya götürüldüm, beni iç çamaşırlarıma kadar soydular ve tüm vücudumu aradılar.*" ifadesiyle üst arama sırasında karşılaştığı aşağılanma durumunu dile getirmektedir. Hapishanedeki hücreyi tarif ederken, mahremiyetten uzak ve insanlıktan çıkarıcı koşulları vurgulamaktadır: "*Hücre küçük bir dikdörtgen şekliydi, kol açıklığımdan biraz daha genişti ve zaten dört kız oraya tıkmıştı. Ve şimdi ben beşinciydim.*" Bununla birlikte, "*Askerler tarafından alay edilerek ve durmaksızın sorgulanarak geçirdiğim saatlerden sonra, tanıdık yüzler görmek beni gerçekten rahatlattı.*" ve "*...birlikte yaşadığımız değerli anlardan bazılarını kaleme aldığımız mektuplar ve hikâyeler yazdık. Resimler çizdik ve birbirimize takılar hediye ettik...*" ifadelerinde yaşadığı tüm olumsuzluklara rağmen, söz konusu baskıcı ortamda mahkûm arkadaşlarıyla dayanışma ve kardeşlik içinde teselli ve güç bulduğunu vurgulamaktadır. Bu anlatılar, mahkûmiyet alanında deneyimlenen; savunmasızlık ve dayanıklılık olguları arasındaki karmaşık etkileşimi gözler önüne sermektedir.

Kuşaklararası Bilgi Aktarımı

Anılarda Nabi Salih'teki direnişin nesilden nesile aktarılan bir aile mirası olduğu anlatılmaktadır. Çatışma ortamları, çocuklar üzerinde derin psikolojik travmalara neden olmakta, güvenlik duygusu ve geleceğe dair umutlar üzerinde olumsuz etkilere yol açmaktadır (Betancourt vd.,

2013; Machel, 2001). Bu süreçlerde çocuklar, sadece fiziksel şiddete maruz kalmamakta, aynı zamanda ebeveynlerinin yaşadıklarına tanık olarak, duygusal açıdan da derinden etkilenmektedirler. Tamimi, babası Bassem'in sürekli askerlerin hedefinde olduğunu, “*Ne kadar uğraşırsam uğraşayım asla unutamayacağım anılar, şimdi bir anda beni yeniden ziyaret ediyor. Beş yaşında bir çocuk olarak gecenin bir yarısı hiçkırı hiçkırı ağlıyordum çünkü İsrail askerleri babamı tutuklamak için bir kez daha evimize girmişlerdi.*” ifadeleriyle hatırlamaktadır. “*Biz gece baskınlarının da videosunu çektik. Onları belgelemek önemliydi... Annem mutfaktan baskının videosunu çekerken birkaç erkek asker onu itip kakmaya, vurmaya ve çekimi durdurmasını emretmeye başladı*” ifadelerinde annesi Nariman'ın karşılaştıkları olayların şiddetini aktif bir şekilde belgelemeye çalıştığı görülmektedir. Aile üyelerinin şiddete karşı direniş eylemlerine doğrudan katılımı, Tamimi ve kardeşleri için son derece önemli bir örnek teşkil etmektedir. Anılar aracılığıyla gerçekleştirilen bilgi aktarımı, geçmişte yaşananların gelecek nesillere aktarılması suretiyle kolektif bilincin gelişmesi ve direnişin sürekliliğini sağlamaktadır (Balderas, 2023; Sagar, 2021). Büyükannesi Tata Farha'nın Nakba ve eski topraklarının kaybıyla ilgili anlattığı hikâyeler, “*...büyükannem bize bu olayı o kadar çok anlattı ki, sanki oradaymışım gibi hissediyorum*” örneğinde görüldüğü gibi, günümüzdeki mücadeleyi daha geniş bir tarihsel bağlam ve direniş anlatısıyla ilişkilendirmektedir. Teyzesi Bassem'a'nın İsrail mahkeme salonunda trajik bir şekilde hayatını kaybetmesi, ailesinin İsrail devletine direnişinin tarihsel geçmişi gözler önüne sermekte ve Tamimi'nin bu direniş sürecinde ödenen bedellere dair anlayışını şekillendirmektedir.

Tamimi'nin anılarında Nabi Salih gençliğinin karşılaştıkları olaylar karşısında sessiz kalmayı açıkça reddettikleri gözlemlenmektedir. Direniş süreçleri, sessiz kalmayı reddederek, baskı ve adaletsizlik karşısında aktif bir duruş sergilemeyi gerektirmekte, bireylerin ve toplulukların çeşitli yöntemlere başvurarak verdikleri hak mücadelesini kapsamaktadır (Hooks, 2012; Jaraisy ve Feldman, 2013; Spellman, 2024). Tamimi'nin şiddet olaylarına bizzat tanık olduktan sonra korkularından uzaklaşarak aktif direniş sürecine geçişi, anlatılarının kilit unsurlarından birini oluşturmaktadır: “*Khalo Rushdie'm öldüğünde benim de bir parçam öldü. Ama korkum da öldü... Sonraki tüm gösterilere katıldım... Hayatım boyunca kurduğum profesyonel futbolcu olma hayalimi avukat olmak üzere değiştirdim, böylece hayatımız boyunca mahrum bırakıldığımız adalet için mücadele edebilecektim.*” Dayanışma ve farkındalık oluşturulması doğrultusunda direniş hareketlerinin küresel düzeyde duyurulması, teknolojik araçların etkili bir şekilde kullanımını gerektirmektedir (Castells, 2012; Tufekci, 2017). Tamimi'nin kuzeni Janna gibi gençlerin yaşadıklarını belgelemek ve paylaşmak için teknolojik olanaklardan yararlandıkları, egemen anlatılara meydan okuyarak Filistinlilerin seslerini dünyaya duyurmaya çalıştıkları aktarılmaktadır: “*Bir Cuma günü, Janna medyanın orada olmadığını fark etti... Annesinin cep telefonunu aldı, kamerayı açtı ve kayıt tuşuna bastı. Her şeyin videosunu çekti...*” Bununla birlikte, “*Ve eğer siz bir zeytin ağacını sökerseniz, biz onun yerine yüz tane dikeriz!*” ifadesiyle askeri otoriteye meydan okuyan Tamimi, Nabi Salih'teki kararlı direniş ruhunu açıkça ortaya koymaktadır. Tamimi, “*Buradan, köyümüz Nabi Salih'ten Gazze halkına selamlarımı göndermek istiyorum...*” ifadesiyle ise kendi yerel mücadelesini daha büyük bir direniş mücadelesiyle ilişkilendirmektedir.

Sürekli Baskı Altında Büyümek

İsrail ordusunun sürekli varlığı, Tamimi'nin çocukluğunun en belirgin özelliklerinden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum, “*Şiddetin hayatımızın tamamen olağan bir yönü haline gelmesi uzun sürmedi*” ifadesinde açıkça görülmekte, şiddetin normalleşmesinin günlük yaşamın bir parçası haline geldiği gözlemlenmektedir. Uzun süreli çatışma ortamlarında bireylerin şiddeti olağan bir gerçeklik olarak algılamasına yol açan şiddetin normalleşmesi olgusu, özellikle çocukların şiddetle iç içe büyümesi nedeniyle toplumsal travmaların nesiller boyu aktarılmasına neden olmaktadır (Abu Liel, Berte ve Russo, 2017; Dubow vd., 2009; Veronese ve Cavazzoni, 2020). Bu noktada çocukların silahları seslerine göre ayırt etmeyi öğrenmeleri, askeri müdahalelerin yaşamsal deneyimlerine ne kadar derinlemesine yerleştiğini göstermektedir: “*...hepimiz bu beceriyi ergenliğe girmeden önce edinmiştik... askerler yakınımda bir şey ateşlediğinde irkilmeyi bırakmam uzun sürmüyordu.*” Askeri pratiklerin sivil yaşamın tüm alanlarına sızması ve bireylerin günlük rutinlerinin şiddet ve kontrol mekanizmalarıyla şekillenmesi, gündelik hayatın militarizasyonu durumunu ortaya çıkarmaktadır

(Afana, Pedersen, Rønsbo ve Kirmayer, 2010; Hamayel, Hammoudeh ve Welchman, 2017). Daha önce de belirtildiği üzere askerlerin *"kendi evlerinde olsalar bile sıklıkla kimlik kartlarını görmek istemeleri"* gibi durumların mahremiyetin ihlali ve sürekli gözetime yol açması, çocukluk dönemlerinin militarizasyonunu beraberinde getirmektedir. Tamimi'nin gösteriler sırasında *"...evin en az penceresi olan odasında..."* saklandığını aktarması, çocukluğun kaygısız doğası ile şiddetin aşıladığı sürekli korku ve endişe halinin karşıtlığını ortaya koymaktadır. Tamimi, şiddete tanıklık etmenin, özellikle amcasının öldürülmesinin yol açtığı travmanın kalıcı etkiler bıraktığını, *"Mustafa'nın öldürülmesinin etkisinden kurtulmam aylarımı aldı. Ne kadar çaresizce denesem de uyuyamıyordum"* ifadeleriyle aktarmaktadır.

Azaizah ve Çağlar'ın (2023) dikkat çektiği üzere, İsrail'de devlet kurumları, kolluk kuvvetleri ve genel olarak hukuk sistemiyle ilgili süreçlerde sistematik engeller ve ayrımcı uygulamalar görülebilmektedir. Tamimi, İsrail hukuk sistemiyle ilgili yaşadıklarını karşılaştığı ayrımcı uygulamalar üzerinden aktarmaktadır. Ailesinin geçmişteki gözetililerinden öğrendiği bir stratejiye başvurarak, sorgulamalar sırasında sürekli bir şekilde *"Sessiz kalma hakkımı saklı tutuyorum"* diyerek bu hakkını kullanmaktadır. Hukuk sistemlerinin tarafsızlığı, özellikle çatışma bölgelerinde egemen güçlerin siyasi ve askeri çıkarlarının korunması doğrultusunda adaletin araçsallaştırıldığı durumlarda tartışmalı hale gelmektedir (Abdelkarim, 2024; Hajjar, 2005). Tamimi ve avukatı, askeri mahkemelerin meşruiyetine meydan okuyarak Filistinlilere yönelik eşitsiz muameleyi gözler önüne sermektedir: *"...Filistinli bir çocuk olarak, Batı Şeria'daki yerleşimciler de dâhil olmak üzere İsraili çocuklardan tamamen farklı bir hukuk sistemine tabiydim."* Bu hukuki çifte standart, askeri savcıya tokat atan ancak Tamimi ve annesinin aksine kefaletle serbest bırakılan İsraili aktivist Yifat Doron'a yapılan farklı muamele ile daha belirgin hale gelmektedir: *"...diğer tüm Filistinlilerden farklı olarak Yifat, duruşmasından önceki ayları ya da duruşması sırasındaki zamanı hapisanede geçirmek zorunda kalmadı."* Bu durum, hukuk sistemindeki ayrımcı uygulamaların baskıcı otoritenin sürdürülmesindeki rolünü ortaya koymaktadır.

Anlatılarda İsrail hapisane sisteminin Filistin direnişinin bastırılması noktasında önemli araçlardan biri olarak kullanıldığı belirtilmektedir. Mahkûm haklarının korunmasına yönelik uluslararası yasal düzenlemelere rağmen hapisane sistemlerinin temelinde yer alan eşitsizlikler, hak ihlallerinin önüne geçilmesini engellemektedir (Maqboul, 2024). Tamimi, hücrelerinin *"dışkı lekeli duvarları"* ve *"doğal ışık, temiz hava ve... bir saat"* eksikliği de dâhil olmak üzere insanlıktan çıkarıcı koşullarını aktarmaktadır. Babasının geçmiş deneyimlerinden aşına olduğu bir uygulama olan idari gözetime başvurulmasıyla adil yargılanma hakkından mahrum bırakıldığını vurgulamaktadır: *"1988-2013 yılları arasında İsrail tarafından dokuz kez tutuklandı ve yattığı cezaların çoğu 'idari gözetilme' şeklindeydi."* Tamimi, *"Tutuklanmamı takip eden haftalarda, aile üyelerimin çoğu, yaptıklarından dolayı bir tür toplu cezalandırma olarak ordu tarafından toplandı..."* ifadesiyle ise kendisinin ardından birden fazla akrabasının tutuklanmasıyla ailesine toplu cezalandırma uygulandığının, böylelikle baskıcı otoritenin bireysel tutuklamaların ötesine geçerek daha geniş bir topluluğu hedef aldığının altını çizmektedir.

Sınırların Ötesinde Umut ve Direniş

Tamimi'nin hikâyesi, Filistin mücadelesinde uluslararası dayanışmanın önemini açıkça ortaya koymaktadır. Direniş hareketlerinin uluslararası dayanışma ağları aracılığıyla küresel destek ve farkındalık kazanması, yerel mücadelelerinin daha görünür hale gelmesini sağlamaktadır (Carpenter, 2018; Hahn Herrera, 2020). Tamimi'nin *"hareketin temel taşlarından biri haline geldiğine"* dikkat çektiği Jonathan Pollak gibi aktivistlerin varlığı, İsraililerin de bu mücadele sürecinde yer aldıklarını göstermektedir. *"Olayın Reuters ve Agence France-Presse tarafından çekilen fotoğraflarının tüm dünyaya nasıl yayıldığını görünce"* şaşırdığını belirten Tamimi'nin davasına küresel medya tarafından gösterilen ilginin Filistinlilerin söylemini güçlendirerek uluslararası desteğin artmasını sağladığı anlaşılmaktadır. Bununla birlikte Tamimi, Güney Afrika'daki apartheid karşıtı hareketlerle bağlantı kurarak kendi mücadelelerini baskı düzenlerine karşı yürütülen diğer tarihsel mücadele örnekleriyle ilişkilendirmektedir: *"Filistin ve Güney Afrika mücadeleleri arasındaki bağlantıyı, örneğin apartheid karşıtı harekette Filistinlilerin Güney Afrikalı yoldaşlarıyla nasıl dayanışma içinde olduklarını"*

biliyordum...” Bu ulusötesi işbirlikleri ve Tamimi'nin davasının küresel ölçekte görünürlük kazanması, çatışmaya ilişkin egemen anlatılara meydan okuyarak Filistin mücadelesinin uluslararasılaşmasına katkıda bulunmaktadır. Dingo'nun (2018) belirttiği üzere, bireysel eylemleri aracılığıyla yapısal şiddete dikkat çeken Tamimi, bireysel aktörlerden ziyade küresel toplumun sorumluluğuna odaklanmaktadır. Tamimi'nin anlatılarında, Türkiye'den Güney Afrika'ya kadar çeşitli ülkelere gerçekleştirdiği seyahatlerin farklı ülkelerdeki aktivistlerle yeni bağlantılar kurulması ve Filistinlilerin kurtuluş mücadelesinin küresel bir bilinirlik kazanması açısından son derece yararlı olduğu vurgulanmaktadır.

Direnış, mevcut baskıcı koşullara karşı bir mücadele olmanın ötesinde, geleceğe dair umut ve özgürlük hayalini canlı tutan bir eylem biçimidir (Imperiale, Phipps, Al-Masri ve Fassetta, 2017; van Teeffelen ve Giacaman, 2017). Tamimi'nin geleceğe yönelik vizyonu, özgürlük ve eşitlik temelinde bir Filistin umuduna dayanmaktadır. Filistinli mültecilerin geri dönüş hakkına duyduğu derin özlemi dile getirirken, Şeyh Cerrah'ta *“evlerine dönme hakkı talep eden”* ailelere atıfta bulunmakta ve bunu Filistinlilerin yaşadığı mülksüzleştirilme süreciyle ilişkilendirmektedir. Filistinlilerin topraklarının her köşesine özgürce erişebildikleri bir gelecek hayali aktarılmaktadır: *“Akka'yı istediğim gibi ziyaret edeceğim ve tüm günümü denizde yüzerek geçireceğim.”* Tüm bu hayallerin merkezinde ise tek bir demokratik devlet fikri yer almaktadır: *“Benim vizyonum, Müslüman, Hristiyan ve Yahudi fark etmeksizin herkesin eşit olduğu tek bir demokratik devlette yaşamamızdır.”* Tamimi'nin bu vizyonu, mevcut sistemin temelini oluşturan ideolojinin egemen anlatılarına meydan okumakta, böylelikle Filistin direnişinin geleceğine ilişkin anlatıları güçlendirmektedir.

Tamimi'nin anlatılarında sıklıkla karşımıza çıkan bir konu olarak eğitim, kişisel güçlenme ve kolektif özgürleşme açısından son derece önemli bir araç olarak dikkat çekmektedir. Eğitim, sömürgecilik karşıtı mücadele ve kolektif direnişin temelini oluşturarak ulusal kimliğin korunması ve toplumsal direnç güçlendirilmesi açısından hayati önem taşımaktadır (Hennawi, 2011; Pherali ve Turner, 2018). Hapishanedeki *“başkaldırı sınıfı”* deneyimi, baskıcı ortamlarda bile eğitimin dönüştürücü gücünü örneklemektedir. Tamimi, *“çeşitli zorluklarla dolu bu hapishaneyi... nasıl bir okula dönüştürebildiklerini”* ifade etmekte, Filistinli mahkûmların bilginin peşinden giderek rejimin kendilerini sindirme çabalarına karşı koyma konusundaki direnç ve kararlılıklarını vurgulamaktadır. *“Birzeit Üniversitesi'nde hukuk diploması almak için çalışıyorum”* ifadesiyle Tamimi'nin hukuk eğitimi alma konusundaki kararlılığını dile getirmesi, halkı için adaleti sağlamanın bir yolu olarak eğitime olan inancını yansıtmaktadır. Bununla birlikte kadınların güçlendirilmesinin önemini de vurgulamaktadır: *“Kadınlar toplumumuzun yarısını oluşturuyor ve tamamını onlar yetiştiriyor. Onların güçlü ve yetkiye sahip olmalarını sağlamalıyız...”* Kadınların eğitimi, onların ekonomik, sosyal ve siyasi alanlarda daha fazla söz sahibi olmalarına katkı sağlamakla birlikte, toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini dönüştürme potansiyeline de sahiptir (Engida, 2021; Jaysawal ve Saha, 2023; Reshi, Sudha ve Dar, 2022). Bu bağlamda Tamimi'nin eğitim ve güçlendirmeye bu şekilde odaklanması, bilginin dönüştürücü potansiyeli ve kadınların Filistin'in geleceğinin şekillendirilmesi açısından önemli bir rol üstlenebileceklerine olan inancını göstermektedir. *“O çocukların ve onların çocuklarının benim yaşadığımdan daha iyi bir hayata sahip olacaklarına dair umudum var”* ifadesiyle gelecek nesiller için umutlu olduğunu belirten Tamimi, mücadelenin kuşaklararası niteliğine dikkat çekmekte ve gelecek kuşaklara yönelik çalışmalar yapılmasının önemini ortaya koymaktadır.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Ahed Tamimi'nin deneyimlerinin Feminist Duruş Noktası Teorisi ve kesişimsellik çerçevesinde analiz edildiği bu çalışma, Filistinli genç kadınların direniş süreçlerinde üstlendikleri etkin rolü ortaya koymaktadır. Tamimi'nin bedenini bir direniş aracı olarak kullanması, askeri otoriteye karşı fiziksel ve sözlü meydan okumalarıyla pasif kadın imgesini saf dışı bırakarak genç kadınların eylemliliğini güçlendirmektedir. Niteliksel içerik çözümlemesi sonucunda ortaya çıkan temalar olan; *“baskıya karşı bedensel direniş”*, *“kuşaklararası bilgi aktarımı”*, *“sürekli baskı altında büyümek”* ve *“sınırların ötesinde umut ve direniş”*, Tamimi'nin deneyimlerinin çok boyutlu yapısını gözler önüne sermektedir. Bu noktada kuşaklararası bilgi aktarımı sayesinde direnişin sürekliliğinin sağlanmasının kolektif hafızayı canlı tuttuğu görülmektedir. Sürekli baskı altında büyümenin yol açtığı

travmalar ve adaletsiz hukuk sistemine karşı verilen mücadele, Tamimi'nin hikâyesinde açıkça gözlemlenmektedir. Uluslararası dayanışma ve eğitim vurgusu, Filistin direnişinin küresel boyutunu ve gelecek nesiller için umut taşıyan bir gelecek tasavvurunu yansıtmaktadır. Bu çalışma, Tamimi'nin bireysel deneyimlerinden yola çıkarak, genç kadınların direniş hareketlerindeki çok boyutlu katkılarının toplumsal değişim süreçlerindeki önemini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda çalışmanın bulguları, bir genç Filistinli kadının direniş pratikleri ve söylemlerinin incelenmesi yoluyla alanyazına katkılar sunmaktadır. Özetle Tamimi'nin deneyimleri, baskıcı yapılara karşı genç kadınların dönüştürücü güçleri ve direnişin kesişen dinamiklerinin anlaşılması doğrultusunda kesişimsel bir bakış açısı sağlamaktadır.

Tamimi'nin İsrail ordusuna karşı gösterdiği bedensel direniş, Feminist Duruş Noktası Teorisi açısından değerlendirildiğinde, eylemliliği ötekileştirilmiş bir bakış açısı ile ortaya koymaktadır. Onun fiziksel ve sözlü direniş eylemleri, İsrail ordusunda yerleşik olan militarize erkeklığe meydan okuyarak toplumsal cinsiyet ve iktidarın baskı bağlamında kesişme noktalarını ortaya koymaktadır (Abu-Lughod, 2013). Kesişimsellik açısından Tamimi'nin deneyimleri, toplumsal cinsiyet, yaş ve sömürgecilik gibi birbiriyle örtüşen yapılar arasında mücadele eden Filistinli genç kadınların karşılaştığı baskının karmaşıklığını gözler önüne sermektedir (Crenshaw, 1991). Kimliğinin baskı ve ideoloji aygıtları tarafından farklı şekillerde tanımlanması, kadın bedeninin direniş ve kontrol alanı olarak kullanılabilmesini ortaya koyan beden politikalarının bir göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır (Butler, 1993; Shilling, 2012). Mahremiyet ve kişisel özerklik haklarının ihlaliyle birlikte Tamimi'nin toplumsal cinsiyete dayalı tutukluluk deneyimleri, ataerkil iktidarın mahkûmiyet mekânlarına nüfuz ettiğini göstermektedir (Davis, 2003; Foucault, 2006). Tamimi, direnişi bedenleştirerek geleneksel pasif kadınlık anlayışını alt üst etmekte, kendi eylemliliğini ortaya koymak suretiyle genç kadınların özgürlük hareketlerindeki rolünü yeniden tanımlamaktadır (Hooks, 1984). Dolayısıyla Tamimi'nin eylemleri, ötekileştirilmiş bireylerin baskıcı güç yapılarına meydan okuyarak bu yapıları yeniden şekillendirme noktasında sahip oldukları dönüştürücü gücün bir örneğini temsil etmektedir.

Postkolonyal feminizm açısından bakıldığında Tamimi'nin anlatısı, kuşaklararası bilgi aktarımının tarihsel süreç boyunca Filistin direnişini şekillendirdiğini açıkça göstermektedir. Direniş geçmişlerinin ebeveynleri ve büyükannesinin aktif katılımıyla şekillenmesi, yalnızca mücadelenin sürekliliğini değil, aynı zamanda eylemlilik ve direncin genç nesillere aktarılmasını da sağlamaktadır (Shalhoub-Kevorkian, 2019). Kökeni sürekli baskıya dayanan bu kuşaklararası travma, Filistinli gençlerin kolektif hafızası ve kimliğini şekillendirmekte, geçmişlerini unutmamalarını sağlayarak aktivist duruşlarını sürdürmelerini olanaklı kılmaktadır (Veronese, Mahamid ve Bdier, 2023). Postkolonyal feminist bakış açısı, Tamimi gibi genç Filistinli kadınların direniş hareketlerindeki rollerini yeniden tanımlayarak sömürgeci yapılar ve ataerkil normlara meydan okuduklarını vurgulamaktadır (Jad, 2018). Onların eylemlere aktif katılımları, adaletsizlikleri belgelemek ve seslerini duyurmak için medyayı kullanmaları, geleneksel cinsiyetlendirilmiş beklentileri yerle bir ederek kendi güçlerini göstermelerini mümkün kılmaktadır (Richter-Devroe, 2018). Kişisel anlatılar ve sosyopolitik bağlamlar arasındaki karşılıklı etkileşimi öne çıkaran bu dinamikler, bireysel travma ve direniş deneyimlerinin kolektif eylemin sürekliliğine katkıda bulunduğunu göstermektedir (Collins, 2000; Shalhoub-Kevorkian, 2019). Filistinli genç kadınların direniş konusundaki kararlılıkları, toplumsal dönüşüm için katalizör görevi görmekte, bir yandan kurtuluş yolunda yeni yöntemler geliştirirken diğer yandan da kuşaklararası aktarımın sürdürülebilirliğini sağlamaktadır.

Tamimi'nin deneyimleri, sömürgeci ve baskıcı düzenin Filistinli gençler üzerindeki etkilerini örneklendirmekte, militarizasyonun çocukluk dönemlerine nüfuz ederek şiddetin normalleşmesine yol açtığını göstermektedir. İsrail hukuk sistemindeki ayrımcı uygulamalar aracılığıyla sömürgeci kontrolün sürdürülmesi, eleştirel ırk teorisinin odağında yer alan ırk ve hukuk arasındaki ilişkiyi belirgin hale getirmektedir (Crenshaw, 1991; Jones, 2009). Postkolonyal feminizm bağlamında Tamimi'nin direnişinin, onun eylemliliği ve kişiliğini hiçe sayan baskıcı yapılara karşı bir meydan okuma olarak yorumlanması mümkündür (Mohanty, 2003). Ailesine karşı idari gözaltı ve toplu cezalandırma uygulamaları, uluslararası insan hakları standartlarının ihlal edildiğini göstermektedir (Shalhoub-Kevorkian, 2009; United Nations, 2014). Tamimi'nin kendini İsraili aktivistlerle

karşılaştırdığında gözlemlendiği farklı muamele, ırksal eşitsizlikleri sürdüren ve apartheid benzeri koşulları pekiştiren bir çifte standart uygulaması olarak karşımıza çıkmaktadır (Dugard ve Reynolds, 2013). Tamimi'nin bu baskıcı yasal çerçeveler karşısında izlediği yol, ötekileştirilmiş bireylerin kurumsallaşmış adaletsizlik karşısındaki direncini yansıtmaktadır (Collins, 2000). Bu bağlamda Tamimi'nin anlatıları, baskıyı sürdüren militarizasyon süreçleri ve yasal ayrımcılık uygulamalarını gözler önüne sermektedir.

Daha önce bahsedildiği üzere kesişimsellik, farklı toplumsal kimliklerin birbirleriyle etkileşimde bulunarak ötekileştirme ve güçlendirme deneyimlerinin anlaşılmasını mümkün kılmaktadır. Bu bağlamda Tamimi'nin anlatıları, "*genç kadın*" kimliğinin direnişin ulusal ve toplumsal cinsiyet boyutlarıyla kesiştiğini ortaya koyarak, Filistin mücadelesinin kesişimsellik boyutunu açığa çıkarmaktadır. Tamimi'nin dünyanın farklı yerlerindeki aktivistlerle bağlantıları, küresel dayanışmanın baskıya karşı koyma ve ötekileştirilmiş sesleri duyurma gücünü vurgulamaktadır (Keck ve Sikkink, 1998; Mohanty, 2003). Öte yandan eğitim, Tamimi'nin hikâyesinde güçlenmenin önemli bir aracı olarak görülmekte ve bilginin sömürgeci güçlere karşı bir direniş biçimi olarak işlev görebileceğini öne sürmektedir (Hooks, 1994). Kadınların güçlendirilmesine yapılan bu vurgu, kurtuluş hareketlerinde toplumsal cinsiyet eşitliğinin dönüştürücü potansiyelinin altını çizmektedir (Jad, 2018). Tamimi'nin deneyimleri, bireysel ve toplumsal beklentilerin bir araya gelmesinin, direnç ve umuda dayalı Filistin hareketinin geleceğini şekillendirebileceğini göstermektedir (Richter-Devroe, 2018; Shalhoub-Kevorkian, 2019). Nitekim onun anlatısı, adalet ve kendi geleceğini belirleme arayışında toplumsal dayanışmanın ve ortak hedeflerin önemini perçinlemektedir.

Çalışma kapsamında Ahed Tamimi'nin deneyimleri üzerinden Filistinli genç kadınların direniş hareketlerindeki rolü ve karşılaştıkları çok boyutlu baskı mekanizmaları ortaya konulmuştur. Gelecekte yapılacak araştırmalarda, genç kadınların direniş pratiklerinin farklı coğrafyalar ve toplumsal bağlamlarda şekillenme biçimlerinin incelenmesinin kesişimsellik açısından daha kapsamlı bir bakış açısı sağlayabileceği düşünülmektedir. Özellikle kuşaklararası travma ve bilgi aktarımının direniş hareketleri üzerindeki çok boyutlu etkilerinin derinlemesine ele alınması önem arz etmektedir. Sürekli baskı ve militarizasyon altında büyüyen gençlerin psikososyal gelişimleri ve direniş motivasyonları üzerine odaklanan disiplinlerarası çalışmaların alana katkı sağlayacağı öngörülmektedir. Sosyal medya platformlarının uluslararası dayanışmayı harekete geçirme ve egemen söylemlere meydan okuma noktasında genç kadın aktivistler tarafından deneyimlenme biçimlerinin karşılaştırmalı bir şekilde incelenmesi mühimdir. Bununla birlikte hukuki uygulamalardaki ayrımcılık ve insan hakları ihlallerinin genç kadın aktivistler üzerindeki etkileri ve bu doğrultuda geliştirdikleri direniş stratejilerinin ele alınması önem ifade etmektedir. Eğitim ve güçlendirme süreçlerinin baskı altındaki toplumlarda dönüştürücü rolünün incelenmesi ise bir diğer önemli konu olarak öne çıkmaktadır.

Araştırmacıların Katkı Oranı

Bu çalışma tek yazarlı olduğu için yazarın katkı oranı %100'dür.

Çıkar Çatışması

Çalışmada çıkar çatışmasına neden olabilecek herhangi bir durum söz konusu değildir.

Kaynaklar

- Abdallah, S. L. (2022). *A history of confinement in Palestine: The prison web*. London: Palgrave Macmillan.
- Abdelkarim, Y. A. (2024). Prosecuting international law: Diagnosing the international legal asthenia concerning the Gaza crisis. *Journal of International Criminal Law*, 5(1), 1-17. <https://dx.doi.org/10.22034/jicl.2024.202181>
- Abu Liel F., Berte D. Z. and Russo S. (2017). Experience of Palestinian children facing consistent intermittent traumatic events: A descriptive phenomenological exploration. *Sociology and Anthropology*, 5(1), 91-99. <https://dx.doi.org/10.13189/sa.2017.050111>
- Abu-Lughod, L. (2013). *Do Muslim women need saving?* London: Harvard University Press.
- Abu-Rub, I. (2020). *Analyzing Palestinian women's activism within the online counterpublic: A case study of #tweetyourthobe on Twitter*. Master's Thesis, Hamad Bin Khalifa University, Qatar.
- Afana, A. H., Pedersen, D., Rønsbo, H. and Kirmayer, L. J. (2010). Endurance is to be shown at the first blow: Social representations and reactions to traumatic experiences in the Gaza Strip. *Traumatology*, 16(4), 73-84. <https://dx.doi.org/10.1177/1534765610395663>
- Althusser, L. (2000). *İdeoloji ve devletin ideolojik aygıtları*. (Y. Alp ve M. Özişik, Çev.). İstanbul: İletişim Yayınları. (Orijinal çalışma basım tarihi 1970).
- Augustin, E. (1992). Changes in structure and politics of the West Bank women's movement during the Intifada. *New Political Science*, 11(1-2), 69-90. <https://dx.doi.org/10.1080/07393149208429656>
- Azaizah, A. and Çağlar, D. (2023). The Arab minority in the eyes of the Israeli laws. *Russian Law Journal*, 11(5), 2238-2250.
- Balderas, T. L. (2023). *Resistance narratives: Storytelling of transnational insurgencies in 1960-70s US and Mexico*. Doctoral Dissertation, The University of New Mexico, USA.
- Ben Shitrit, L. (2013). Women, freedom, and agency in religious political movements: Reflections from women activists in Shas and the Islamic movement in Israel. *Journal of Middle East Women's Studies*, 9(3), 81-107. <https://dx.doi.org/10.2979/jmiddeastwomstud.9.3.81>
- Betancourt, T. S., Borisova, I., Williams, T. P., Meyers-Ohki, S. E., Rubin-Smith, J. E., Annan, J. and Kohrt, B. A. (2013). Research Review: Psychosocial adjustment and mental health in former child soldiers—a systematic review of the literature and recommendations for future research. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 54(1), 17-36. <https://dx.doi.org/10.1111/j.1469-7610.2012.02620.x>
- Bilge, S. (2010). Recent feminist outlooks on intersectionality. *Diogenes*, 57(1), 58–72. <https://dx.doi.org/10.1177/0392192110374245>
- Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27-40. <https://dx.doi.org/10.3316/QRJ0902027>
- Britton, D. M. (2003). *At work in the iron cage: The prison as gendered organization*. New York: New York University Press.
- Butler, J. (1993). *Bodies that matter: On the discursive limits of sex*. London: Routledge.

- Carpenter, M. (2018). *Palestinian popular struggle: Unarmed and participatory*. London: Routledge.
- Castells, M. (2012). *Networks of outrage and hope: Social movements in the internet age*. Cambridge: Polity Press.
- Choo, H. and Ferree, M. (2010). Practicing intersectionality in sociological research: A critical analysis of inclusions, interactions, and institutions in the study of inequalities. *Sociological Theory*, 28(2), 129-149. <https://dx.doi.org/10.1111/j.1467-9558.2010.01370.x>
- Collins, P. H. (1997). Comment on Hekman's "Truth and method: Feminist standpoint theory revisited": Where's the power? *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, 22(2), 375–381. <https://dx.doi.org/10.1086/495162>
- Collins, P. H. (2000). *Black feminist thought: Knowledge, consciousness, and the politics of empowerment* (2nd Ed.). New York: Routledge.
- Collins, P. H. (2015). Intersectionality's definitional dilemmas. *Annual Review of Sociology*, 41, 1-20. <http://dx.doi.org/10.1146/annurev-soc-073014-112142>
- Crenshaw, K. (1991). Mapping the margins: Intersectionality, identity politics, and violence against women of color. *Stanford Law Review*, 43(6), 1241–1299. <https://dx.doi.org/10.2307/1229039>
- Davis, A. Y. (2003). *Are prisons obsolete?* New York: Seven Stories Press.
- DeYoung, T. (2017). The disguises of the mind: Recent Palestinian memoirs. *Review of Middle East Studies*, 51(1), 5-21. <https://dx.doi.org/10.1017/rms.2017.24>
- Dingo, R. (2018). Speaking well: The benevolent public and rhetorical production of neoliberal political economy. *Communication and the Public*, 3(3), 232-246. <https://dx.doi.org/10.1177/2057047318794964>
- Dubow, E. F., Boxer, P., Huesmann, L. R., Shikaki, K., Landau, S., Gvirsman, S. D., and Ginges, J. (2009). Exposure to conflict and violence across contexts: Relations to adjustment among Palestinian children. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*, 39(1), 103–116. <https://dx.doi.org/10.1080/15374410903401153>
- Dugard, J. and Reynolds, J. (2013). Apartheid, international law, and the occupied Palestinian territory. *European Journal of International Law*, 24(3), 867–913. <https://dx.doi.org/10.1093/ejil/cht045>
- Elo, S. and Kyngäs, H. (2008). The qualitative content analysis process. *Journal of Advanced Nursing*, 62(1), 107–115. <https://dx.doi.org/10.1111/j.1365-2648.2007.04569.x>
- Engida, Y. M. (2021). The three dimensional role of education for women empowerment. *Journal of Social Sciences*, 17(1), 32-38. <http://dx.doi.org/10.3844/jssp.2021.32.38>
- Enloe, C. (2000). *Maneuvers: The international politics of militarizing women's lives*. Berkeley: University of California Press.
- Foucault, M. (2006). *Hapishanenin doğuşu*. (M.A. Kılıçbay, Çev.). Ankara: İmge Kitabevi. (Orijinal çalışma basım tarihi 1975).
- Gluck, S. B. (1995). Palestinian women: Gender politics and nationalism. *Journal of Palestine Studies*, 24(3), 5–15. <https://dx.doi.org/10.2307/2537876>

- Graneheim, U. H. and Lundman, B. (2004). Qualitative content analysis in nursing research: Concepts, procedures and measures to achieve trustworthiness. *Nurse Education Today*, 24(2), 105–112. <https://dx.doi.org/10.1016/j.nedt.2003.10.001>
- Hahn Herrera, L. (2020). *The production of solidarity frames in contested fields in the digital age: the case of the Palestine Solidarity Campaign*. Doctoral Dissertation, SOAS University of London, UK.
- Hajjar, L. (2005). *Courting conflict: The Israeli military court system in the West Bank and Gaza*. London: University of California Press.
- Hamayel, L., Hammoudeh, D. and Welchman, L. (2017). Reproductive health and rights in East Jerusalem: the effects of militarisation and biopolitics on the experiences of pregnancy and birth of Palestinians living in the Kufr ‘Aqab neighbourhood. *Reproductive Health Matters*, 25(sup1), 87–95. <https://dx.doi.org/10.1080/09688080.2017.1378065>
- Hammami, R. (1990). Women, the hijab and the Intifada. *Middle East Report*, 164/165, 24–78. <https://dx.doi.org/10.2307/3012687>
- Harding, S. (1991). *Whose science? Whose knowledge? Thinking from women's lives*. New York: Cornell University Press.
- Harding, S. (2004). Introduction: Standpoint theory as a site of political, philosophic, and scientific debate. In S. Harding (Ed.), *The feminist standpoint theory reader: Intellectual and political controversies* (pp. 1–15). New York: Routledge.
- Hartsock, N. C. M. (1997). Comment on Hekman’s “Truth and method: Feminist standpoint theory revisited”: Truth or justice? *Signs: Journal of Women in Culture and Society*, 22(2), 367–374. <https://dx.doi.org/10.1086/495161>
- Hartsock, N. C. M. (2004). The feminist standpoint: Developing the ground for a specifically feminist historical materialism. In S. Harding (Ed.), *The feminist standpoint theory reader: Intellectual and political controversies* (pp. 35–54). New York: Routledge.
- Heck, M. C. (1980). The ideological dimension of media message. In S. Hall, D. Hobson, A. Lowe and P. Willis (Eds.), *Culture, media, language: Working papers in cultural studies 1972-79* (pp. 122–127). London: Hutchinson.
- Hennawi, L. S. (2011). *Education as resistance: Detention of Palestinian university students under Israeli occupation and Palestinian political-cultural responses*. Doctoral Dissertation, Boston College, USA.
- Hesse-Biber, S. N. (2014). *Feminist research practice: A primer* (2nd Ed.). Los Angeles: Sage Publications.
- Hooks, B. (1984). *Feminist theory: From margin to center*. Boston: South End Press.
- Hooks, B. (1989). *Talking back: Thinking feminist, thinking black*. New York: South End Press.
- Hooks, B. (1994). *Teaching to transgress: Education as the practice of freedom*. New York: Routledge.
- Hooks, B. (2012). *Writing beyond race*. New York: Routledge.

- Houge, A. B. (2014). Sexualized war violence: Subversive victimization and ignored perpetrators. In I. Lander, S. Ravn and N. Jon (Eds.), *Control, vulnerability and risk-taking: Masculinities in the criminological field* (pp. 165–183). Farnham: Ashgate.
- Imperiale, M. G., Phipps, A., Al-Masri, N. and Fassetta, G. (2017). Pedagogies of hope and resistance: English language education in the context of the Gaza Strip, Palestine. In E. J. Erling (Ed.), *English across the fracture lines* (pp. 31–38). London: British Council.
- Jad, I. (2018). *Palestinian women's activism: Nationalism, secularism, Islamism*. New York: Syracuse University Press.
- Jaysawal, N. and Saha, S. (2023). Role of education in women empowerment. *International Journal of Applied Research*, 9(4), 8-13. <https://dx.doi.org/10.22271/allresearch.2023.v9.i4a.10710>
- Jaraisy, R. and Feldman, T. (2013). Protesting for human rights in the occupied Palestinian territory: Assessing the challenges and revisiting the human rights defender framework. *Journal of Human Rights Practice*, 5(3), 421–434. <https://dx.doi.org/10.1093/jhuman/hut021>
- Johnson, P. and Kuttab, E. (2001). Where have all the women (and men) gone? Reflections on gender and the second Intifada. *Feminist Review*, 69(1), 21–43. <https://dx.doi.org/10.1080/014177800110070102>
- Jones, R. A. (2009). Philosophical methodologies of critical race theory. *Georgetown Journal of Law & Modern Critical Race Perspectives*, 1(1), 17-40.
- Keck, M. E. and Sikkink, K. (1998). *Activists beyond borders: Advocacy networks in international politics*. Ithaca: Cornell University Press.
- Krippendorff, K. (2018). *Content analysis: An introduction to its methodology* (4th Ed.). Thousand Oaks: Sage Publications.
- Kuttab, E. (2008). Palestinian women's organizations: Global co-option and local contradiction. *Cultural Dynamics*, 20(2), 99–117. <https://dx.doi.org/10.1177/0921374008094283>
- Lyon, D. (2001). *Surveillance society: Monitoring everyday life*. Buckingham: Open University Press.
- Machel, G. (2001). *The impact of war on children*. London: Hurst & Company.
- Mahmood, S. (2006). Feminist theory, agency, and the liberatory subject: Some reflections on the Islamic revival in Egypt. *Temenos-Nordic Journal for the Study of Religion*, 42(1), 31-71. <https://dx.doi.org/10.33356/temenos.4633>
- Maqboul, F. (2024). *Voices behind bars: Exploring the experiences of Palestinian women in Israeli prisons*. Master's Thesis, University College Stockholm, Sweden.
- Mayring, P. (2000). Qualitative content analysis. *Forum Qualitative Sozialforschung / Forum: Qualitative Social Research*, 1(2). <https://dx.doi.org/10.17169/fqs-1.2.1089>
- McClintock, A. (1995). *Imperial leather: Race, gender, and sexuality in the colonial contest*. London: Routledge.
- Mohanty, C. T. (1984). Under Western eyes: Feminist scholarship and colonial discourses. *Boundary 2*, 12/13, 333–358. <https://dx.doi.org/10.2307/302821>

- Mohanty, C. T. (2003). "Under Western eyes" revisited: Feminist solidarity through anticapitalist struggles. *Signs*, 28(2), 499–535. <https://dx.doi.org/10.1086/342914>
- Narayan, U. (1997). *Dislocating cultures: Identities, traditions, and third-world feminism*. New York: Routledge.
- Nazzal, A., Stringfellow, L. and Maclean, M. (2023). Webs of oppression: An intersectional analysis of inequalities facing women activists in Palestine. *Human Relations*, 77(2), 265-295. <https://dx.doi.org/10.1177/00187267221144904>
- Okay, A. and Balçıklı, C. (2024). From university to schools: Insights from novice language teachers into teacher autonomy. In M. Jiménez Raya, B. Manzano Vázquez and F. Vieira (Eds.), *Pedagogies for autonomy in language teacher education* (pp. 152–168). New York: Routledge.
- Peteet, J. (1991). *Gender in crisis: Women and the Palestinian resistance movement*. New York: Columbia University Press.
- Pherali, T. and Turner, E. (2018). Meanings of education under occupation: The shifting motivations for education in Palestinian refugee camps in the West Bank. *British Journal of Sociology of Education*, 39(4), 567-589. <https://dx.doi.org/10.1080/01425692.2017.1375400>
- Ramazanoglu, C. and Holland, J. (2002). *Feminist methodology: Challenges and choices*. London: Sage.
- Ramsay, N. J. (2014). Intersectionality: A model for addressing the complexity of oppression and privilege. *Pastoral Psychology*, 63(4), 453-469. <http://dx.doi.org/10.1007/s11089-013-0570-4>
- Ratliff, C. (2006). Feminist standpoint theory. In E. M. Trauth (Ed.), *Encyclopedia of gender and information technology* (pp. 335–340). Hershey: Idea Group.
- Reshi, I. A., Sudha, T. and Dar, S. A. (2022). Women's access to education and its impact on their empowerment: A comprehensive review. *Morfai Journal*, 1(2), 446–450. <https://dx.doi.org/10.54443/morfai.v1i2.760>
- Richter-Devroe, S. (2018). *Women's political activism in Palestine: Peacebuilding, resistance, and survival*. Chicago: University of Illinois Press.
- Sagar, R. K. (2021). Imperatives of decolonization: Insights from Fanon, Quijano, and Mignolo on colonial legacy. *Social Science Chronicle*, 1, 1-20. <https://dx.doi.org/10.56106/ssc.2021.002>
- Schreier, M. (2012). *Qualitative content analysis in practice*. London: Sage Publications.
- Shalhoub-Kevorkian, N. (2009). *Militarization and violence against women in conflict zones in the Middle East: A Palestinian case-study*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Shalhoub-Kevorkian, N. (2015). *Security theology, surveillance and the politics of fear*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Shalhoub-Kevorkian, N. (2019). *Incarcerated childhood and the politics of unchilding*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sharifi, N. (2018). *Female bodies and sexuality in Iran and the search for defiance*. Cham: Palgrave Macmillan.

- Shilling, C. (2012). *The body and social theory* (3rd Ed.). London: Sage Publications.
- Smith, D. E. (1987). *The everyday world as problematic: A feminist sociology*. Toronto: University of Toronto Press.
- Spellman, R. (2024). *Palestinian women's experiences and feminist activism: Mobilizing under neoliberal, neopatriarchal, and colonial realities*. Doctoral Dissertation, The University of Arizona, USA.
- Spivak, G. C. (1988). Can the subaltern speak? In C. Nelson and L. Grossberg (Eds.), *Marxism and the interpretation of culture* (pp. 271–313). Chicago: University of Illinois Press.
- Tamimi, A. and Takruri, D. (2022). *They called me a lioness: A Palestinian girl's fight for freedom*. New York: One World.
- Terriquez, V., Brenes, T. and Lopez, A. (2018). Intersectionality as a multipurpose collective action frame: The case of the undocumented youth movement. *Ethnicities*, 18(2), 260-276. <https://dx.doi.org/10.1177/1468796817752558>
- Tufekci, Z. (2017). *Twitter and tear gas: The power and fragility of networked protest*. New Haven: Yale University Press.
- United Nations. (2014). *Report of the special rapporteur on the situation of human rights in the Palestinian territories occupied since 1967 (A/69/301)*. Retrieved from <https://undocs.org/A/69/301> on 01.12.2024.
- van Teeffelen, T. and Giacaman, F. (2017). Sumud - Resistance in daily life. In T. van Teeffelen (Ed.), *Challenging the wall: Toward a pedagogy of hope* (pp. 20–30). Bethlehem: Arab Educational Institute.
- Veronese, G. and Cavazzoni, F. (2020). “I hope I will be able to go back to my home city”: Narratives of suffering and survival of children in Palestine. *Psychological Studies*, 65(1), 51-63. <https://dx.doi.org/10.1007/s12646-019-00502-5>
- Veronese, G., Mahamid, F. and Bdier, D. (2023). Transgenerational trauma and collective resilience: A qualitative analysis of the experiences of settler-colonial violence among three generations of Palestinian refugees. *International Journal of Social Psychiatry*, 69(7), 1814-1824. <https://dx.doi.org/10.1177/00207640231175787>
- Williams, V. (2020). *Indigenous peoples: An encyclopedia of culture, history, and threats to survival*. Santa Barbara: ABC-CLIO.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Extended Abstract

Introduction

The role of Palestinian women in the resistance movement has undergone significant transformations throughout history. Since the First Intifada, women's committees have assumed a significant role in mobilizing civil resistance and providing services, thereby indicating a shift toward greater political participation. Young women were at the forefront of these movements, challenging both external pressures and traditional gender norms. Ahed Tamimi, born in 2001 in the West Bank village of Nabi Saleh, exemplified this new generation of activists through her courageous actions against Israeli soldiers, which attracted international attention. Her experiences reflected the continuity of the tradition of women's activism and emphasized the important role that young women played in shaping Palestinian resistance. By examining Tamimi's personal narrative, the significance of intersectionality becomes evident, as she revealed the dynamics between gender, age, and political resilience.

Based on Tamimi's personal experiences, this study examined the role of young Palestinian women in resistance movements from the perspective of feminist standpoint theory and intersectionality. The primary objective was to ascertain how Tamimi's actions challenged traditional gender roles and strengthened the agency of young women. To gain further insight, an inductive analysis was employed to examine the various facets of her resistance. The study examined the complex relationship between individual experiences and collective memories, as well as the influence of challenging oppressive structures in her narrative. Furthermore, the role of international solidarity and education was examined in order to reflect the global dimension of Palestinian resistance and to present a vision for future generations. Overall, the study contributed to a deeper understanding of the transformative role of young women in the context of political resistance movements.

Methodology

This study employed qualitative content analysis to examine the textual content of Ahed Tamimi's memoir *"They Called Me a Lioness: A Palestinian Girl's Fight for Freedom"*. The inductive approach facilitated the examination of a range of themes, including gender dynamics in resistance processes, youth activism, family and community roles, body politics, and the experience of incarceration as a woman prisoner. The memoir offers a firsthand account of Tamimi's experiences as a young Palestinian activist, facilitating a comprehensive understanding of the intricate nuances of individual experiences within broader social contexts (DeYoung, 2017; Okay & Balçıklanlı, 2024). In order to gain familiarity with the content and context, the textual data of her memoir were read in their original form, line by line. The initial codes were developed through the process of open coding, which was employed to identify significant concepts and categories (Elo & Kyngäs, 2008). These codes were iteratively reviewed and refined to identify categories and themes, ensuring that the themes comprehensively represented the data and increased the credibility of the analysis (Graneheim & Lundman, 2004; Schreier, 2012). Finally, the findings were synthesized to understand how the themes *"embodied resistance against oppression," "intergenerational transmission of knowledge," "growing up under continuous oppression,"* and *"hope and resistance across borders"* reflect socio-political discourses around activism, analyzing Tamimi's individual experiences in the context of feminist standpoint theory and intersectionality.

Findings

Tamimi's physical confrontation with Israeli soldiers, despite the significant power imbalance between a young woman and armed military personnel, illustrates her resolve to resist. She utilized her body as a shield and demonstrated courage by challenging military authority. Her actions and verbal challenges undermined the traditional image of the passive woman and empowered young women. By confronting the military presence and questioning the legitimacy of the oppression, she transformed the understanding of women's activism in the context of Palestinian resistance. Additionally, her

experiences in prison revealed the gendered nature of prison conditions and the violation of privacy and personal autonomy, underscoring the necessity for a gender-conscious analysis of mechanisms of repression.

The memoirs underscore the significance of resistance in Nabi Saleh as a familial tradition that is transmitted across generations. The active involvement of family members in acts of resistance served as a role model for Tamimi and her siblings, providing them with a model of resistance to emulate. The family's direct involvement in actions against violence demonstrated the significance of family solidarity and support in the resistance. Youth in Nabi Saleh refused to remain silent in the face of injustice, utilizing technology to document and disseminate their experiences globally. This intergenerational sharing of experiences and knowledge reinforced the continuity of the resistance and fostered a collective identity.

The pervasive presence of the Israeli military significantly influenced Tamimi's childhood experiences, with violence becoming a routine aspect of daily life. Children were taught to identify different weapons by their sound, which underscored the militarization of their surroundings. The intrusion upon privacy and pervasive surveillance resulted in long-term psychological distress and a militarization of childhood. Tamimi's interactions with the Israeli legal system revealed discriminatory practices that reinforced authoritarian institutions. The disparate treatment compared to Israeli activists demonstrated the double standards within the legal system and emphasized the necessity to address legal discrimination and human rights violations.

Tamimi's case illustrates the significance of international solidarity in the Palestinian struggle. The involvement of international activists and global attention to her case served to reinforce the Palestinian narrative and increase international support. She drew parallels between the Palestinian struggle and other liberation movements, such as the anti-apartheid movement in South Africa, and underscored the necessity of transnational collaboration. Education was identified as a crucial instrument for personal autonomy and collective emancipation. Tamimi delineated a vision of a future in which a democratic state exists, where all individuals are treated equally regardless of religion or ethnicity. Her emphasis on women's empowerment and the significance of education reflects her dedication to a more just and egalitarian society.

Conclusion, Discussion and Recommendations

This study is based on the experiences of Tamimi, which serve to illustrate the pivotal role that young women play in resistance movements and the process of social change. An evaluation of Tamimi's physical resistance against the Israeli army in terms of feminist standpoint theory reveals the agency of a marginalized perspective. In terms of intersectionality, Tamimi's experiences illustrate the intricate nature of the oppression faced by young Palestinian women, who contend with a multitude of intersecting forms of discrimination based on gender, age, and colonialism (Crenshaw, 1991). By embodying resistance, Tamimi challenges traditional notions of passive femininity and reframes the role of young women in liberation movements, asserting their own agency (Hooks, 1984). The postcolonial feminist perspective underscores that young Palestinian women like Tamimi challenge colonial structures and patriarchal norms by reframing their role in resistance movements (Jad, 2018). The dedication of young Palestinian women to resistance serves as a driving force for social transformation, fostering innovative avenues of liberation while safeguarding the continuity of intergenerational transmission.

By demonstrating the ways in which her identity as a "*young woman*" is intertwined with the national and gender dimensions of resistance, Tamimi's narratives elucidate the impact of intersectionality on the Palestinian struggle. Tamimi's connections to activists around the world illustrate the efficacy of global solidarity in resisting oppression and amplifying the voices of marginalized communities (Keck & Sikkink, 1998; Mohanty, 2003). In future research, an investigation into the manner by which young women's forms of resistance are shaped in different geographical locations and social contexts might provide a more comprehensive perspective on

intersectionality. It would be beneficial to perform a comparative analysis of the ways in which social media platforms are utilized by young women activists in the process of mobilizing international solidarity and challenging dominant discourses. A further crucial area for investigation is the function of educational and empowerment processes within societies that are subjected to oppression.